

نویسنده: حسام سبحانی طهرانی / تصویرگر: سام سلماسی

هندوستان؛ سرزمین عدد و پیه!

عجب کتابخانه‌ای!

یک نگاهی
به این تابلو
بکن

چی؟! من که خال نخواستم!

بِه‌بِه! عجب
فلقلی شد شترت!
ده سکه، لطفاً.

جانمی جان! عددا!

اوه اوه! این هم لابد مثل
«ابجد هوز» نوشته. از خیر این
یکی بگذریم.

در هند خیلی
باستان، هر عدد را
با یک نماد نمایش
می‌دادند. مثلاً «۱» را
با خورشید به خاطر
یکتا بودنش، «۲»
را با چشم، «۴» را
با اقیانوس به خاطر
تعداد اقیانوس‌ها

چقدر جالب! این‌ها
دیگر برای ۱۰ و ۱۰۰ و ۱۰۰۰
و ... نماد جدید ندارند.

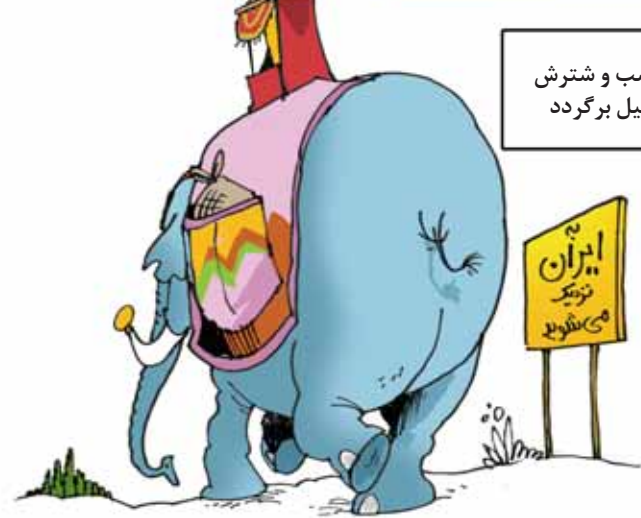
اعداد نویسی عربی	
۰	۱ ۲ ۳ ۴
۵	۶ ۷ ۸ ۹
۱۰	۱۱ ۱۲ ۱۳
۱۴	۱۵ ۱۶ ۱۷
۱۸	۱۹ ۲۰ ۲۱
۲۲	۲۳ ۲۴ ۲۵
۲۸	۲۹ ۳۰ ۳۱
۳۵	۳۶ ۳۷ ۳۸
۴۲	۴۳ ۴۴ ۴۵
۴۹	۵۰ ۵۱ ۵۲

شبهه این را
کجا دیده بودم؟

البته قبل از رفتن کلی عدد
 به عنوان سوغاتی با خود برد.

مجبور شد قید اسب و شترش
 را هم بزند و با قیل برگردد

